

Islændinge rykker ind i Tversted

KUNST: Der er fokus på islandsk kunst, når Galleri Tornby lørdag 17. september slår dørene op til en ny udstilling med billedkunstnerne Sossa Bjørnsdóttir og Tolli Morthens samt Thor Sigmundsson, der viser stenkunst. Udstillingen kan opleves til 9. oktober.

Kvinden med den smukke have

STALKING: Forfatteren Ann Bilde og hendes mand har oplevet at måtte flytte på grund af en stalker. Det har hun skrevet et sandfærdigt eventyr om, der forhåbentlig er et skridt på vejen til at ændre en del af virkeligheden

Af Katja Christensen

katja.christensen@nordjyske.dk

”Ualmindelige almindelige koner går og passer det, der er deres arbejde, de pusler om hus og have, og de elsker og ærer deres Gud og dronning og fædreland og ægteviede husbond og slægt og venner og naboer og genboer, ja, alt det og alle dem, de kender og har kær.”

En bid fra begyndelsen af forfatteren Ann Bilde seneste bog, ”Kvinden med den smukke have.”

Tekstbiden handler om hverdagen og om at sætte pris på det nære. Men kun et par sider mere, og man fornemmer idyllen truet:

”Det var alt sammen godt, og det var alt sammen trygt, og det var alt sammen dejligt. Men ak og ve, kvinden med den smukke have og hendes ægteviede husbond, digteren, skulle komme til at gå så grueligt meget og så grueligt ondt igennem. Thi således som det er i eventyrene, såle-

Forfatteren Ann Bilde er født og opvokset i Frederikshavn, hvor hun noget af tiden sejlede rundt i en sildekasse: ”Jeg elsker at komme nordenfjords, luften bliver så klar, når jeg er igennem Limfjordstunnelen”, ler Ann Bilde.

Privatfoto

Bogens forside.

des er det også i sære fortællinger som denne: De gode græder, og de onde ler.”

Ann Bilde såkaldte dokumentar eventyr er ikke for børn, for selvom fortællingen har eventyrets træk og sprog, er handlingen desværre alt for sand og grum:

- Jeg kunne først skrive bogen, da smerten over det skete og det mistede var ovre, fortæller Ann Bilde og understreger, at bogen

”Kvinden med den smukke have” ikke er et stykke selvtæring, men derimod hendes måde at gøre opmærksom på, at der i den danske lovgivning findes huller, der gør det muligt for mennesker at forfølge og ødelægge andres liv fra den ene dag til den anden. Det kaldes stalking og kan antage mange former. I Ann Bilde og ægtemandens tilfælde var stalkeren en fremmed. En

kvinde, der flyttede ind ved siden af, dengang de boede i et hus på Fanø, som de havde gjort til deres lille lykkelige plet, og ægtemanden Duncan havde givet Ann en have, der efterfølgende, på øen, gik under navnet ”Kvinden med den smukke have.”

Den nye nabokvinde så sig vred på deres lykke. Det er den eneste forklaring, Ann og Duncan har kunnet finde på det, der overgik dem:

- Hun belejrede os døgnet rundt. Filmede vores liv og råbte til os, når vi var ude, siger Ann Bilde, der første gang oplevede nabokvindens aggression, da hun gik alene rundt i egne tanker i sin have, og der pludselig blev råbt af fuld kraft til hende, at hun skulle holde kæft.

Ann Bilde forsøgte at løse problemet ved at gå over til naboen og stilfærdigt spørge, hvad der mon var galt?

Det skulle hun ikke have gjort.

Nabokvindens chikanerier blev blot værre, og til sidst måtte Ann og Duncan bede politiet om hjælp:

- Politiet gjorde ikke andet end mundtligt at give kvinden tilhold og bede os rulle gardinerne ned og benytte en anden vej hjem end vejen, der gik forbi kvindens hus, siger Ann Bilde.

Historien endte med, at Ann og Duncan var så skræmte, nedslidte og syge af den psykiske terror, at de solgte deres hjem og flyttede fra Fanø:

- Jeg føler, at kvinden gjorde os fredløse i vores hjem, og at politiet gjorde os hjemløse, siger Ann Bilde.

Derfor bogen ”Kvinden med den smukke have” for at få folk til at forstå, hvad det vil sige at blive udsat for stalking, og for at få politikerne til at indse, at der mangler lovgivning på området, så politiet har mulighed for at gribe ind og stoppe terroren. Men eventyr slutter jo som regel lykkeligt?

- Ja, vi har fundet et nyt og dejligt sted med skønne mennesker. Et dejligt hus, men følelsen af hjem har endnu ikke indfundet sig, men vi tror på, at det nok skal komme, siger Ann Bilde.

Ann Bilde bog er netop udkommet og kan købes hos landets boghandlere.

Forsigtig sæsonstart

KONCERT

Brahms, Haydn og Mussorgskij
★★★★☆☆

Efter sommerens mange fine kammermusikkoncerter er det tid til atter at indstille ørerne på det helt store udtræk: symfonikoncerterne, som startede for alvor i torsdags. Det var en klog disposition at lade Aeschbacher starte sæsonen, for orkestret har behov for at spille sig i form, og parterne kender jo hinanden indgående fra tid-

ligere. Ikke mindst har Aeschbacher altid været god til at få afstemt orkestersektionerne klangligt, enkeltvis og i den indbyrdes balance og til at inspirere og værne om orkestrets solister.

Brahms' vidunderlige variationsværk ”Chorale St. Antoni” var velvalgt til at få sammenspillet orkestrets sektioner, hvilket lykkedes et godt stykke hen ad vejen. Det, man kom til at mangle i denne proces, var fokus på musikkens tidslige dimensi-

oner, den rytmiske fremdrift og musikkens retningsskift - alt det, som bevæger og flytter lytteren i tiden.

Det blev der rettet op på i den efterfølgende cellokoncert af Haydn, først og fremmest i kraft af solisten David Geringas, som med sin fine musikalitet gav Haydns musik både retning og mening. Geringas' lette og slanke cello timbre gjorde mirakler ved adagio-satsens solomelodi, ligesom han formede de ekvilibristiske ydersatser

med lys og velgørende ynde.

Også Geringas' ekstranummer, en sats af en moderne komponist fra hjemlandet Litauen, fængede med sin blanding af vemodige folkelige melodier over lange orgelpunkter, på et tidspunkt med en sunget kontrapunktisk modstemme og hviskende, tremulerende naturlyde.

Orkestrets store opgave denne aften var Ravels mestertlige instrumentering af Mussorgskijs kendte ”Udstil-

lingsbilleder”, et musikalsk og teknisk udfordrende mesterværk, og her gik det meste op i en højere enhed. Der var fine solopræstationer ved altsaxofonisten i ”Det gamle slot”, solotrompeten i promenade-afdelingerne og tubaen i ”Bydlo”. Strygerkorpset demonstrerede en stor dynamisk spændvidde, træblæsernes præstationer i ”Tuilerierne” og ”Kyllingernes dans” var fornemme ligesom messingsektionen i den frysende uhyggelige

”Katakomberne”. Og hele orkestret sluttede - trods enkelte mislyde - fornemt af med en forrygende ”Baba Yagas hytte” og ”Den store port i Kiev”.

Tore Mortensen
kultur@nordjyske.dk

■ Brahms, Haydn, Mussorgskij

Aalborg Symfoniorkester
Dir.: Matthias Aeschbacher
Solist: David Geringas
Aalborghallen
Torsdag aften